॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इन्द्रों वृत्राय वज्रमुदंयच्छुथ्स वृत्रो वज्रादुद्यंतादिबभेथ्सों ऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दांस्यामीति तस्मां उक्थ्यं प्रायंच्छतस्मैं द्वितीयमुदंयच्छ्थ्सौंऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीतिं (१)

तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छ्तस्मैं तृतीयमुदंयच्छ्तं विष्णुरन्वंतिष्ठत जहीति सौंऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छतं निर्मायं भूतमंहन् यज्ञो हि तस्यं मायासीद्यदुक्थ्यों गृह्यतं इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजंमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्क इन्द्रांय त्वा बृहद्वंते वयंस्वत इत्याहेन्द्रांय हि स तं

प्रायंच्छुत्तस्मैं त्वा विष्णंवे त्वेत्यांह यदेव विष्णुंरुन्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुंमुन्वाभंजति त्रिर्निर्गृह्णाति त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायंच्छदेष ते योनिः पुनंरहविर्सीत्यांह पुनंःपुनः (३) ह्यंस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्य ५ हुत ५ सोमां

अन्वार्यन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वेति तस्मादेकं यन्तं बहवोऽनुं यन्ति तस्मादेकां बहूनां भुद्रो भविति तस्मादेको बुह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं यज्ञयश्सेनांपययमित्यंन्त्राहंवनीयं च हविर्धानं च तिष्ठन्नवं नयेत् (४)

आत्मानंमेव यंज्ञयश्रसेनांपियति यदि कामयेत् यजमानं यज्ञयश्रसेनांपियेयमित्यंन्तरा संदोहविधींने तिष्ठन्नवं नयेद्यजंमानमेव यंज्ञयश्रसेनांपियति यदिं कामयेत सदस्यान् यज्ञयशुसेनापयेयमिति सर्व आलभ्याव नयेथ्सद्स्यांनेव यंज्ञयशुसेनापयिति॥ (५)

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भव उंत्तमो ग्रहाणां गृह्यते तस्मादार्यः प्राणानांमुत्तमं मूर्धानं दिवो अंरुतिं पृथिव्या इत्यांह मूर्धानंमेवैन र समानानां करोति वैश्वानुरमृतायं जातमुग्निमित्यांह वैश्वानुर हि देवत्यायुंरुभ्यतींवैश्वानरो गृह्यते तस्मांदुभ्यतः प्राणा अधस्तौचोपरिष्टाचार्धिनोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्तेऽर्धी ध्रुवस्तस्मौत् (६)

अर्ध्यवाङ्गाणौऽन्येषां प्राणानामुपौसेऽन्ये ग्रहाः साद्यन्तेऽनुपोप्ते ध्रवस्तस्मांदस्थ्रान्याः

प्रजाः प्रतितिष्ठंन्ति मार्सेनान्या असुरा वा उत्तर्तः पृथिवीं पर्याचिकीर्षन्तां देवा आत्मा होता यद्धोतृचमसे ध्रुवमंवनयंत्यात्मन्नेव यज्ञस्यं (७)

आयुंर्दधाति पुरस्तांदुक्थस्यांवनीय इत्यांहुः पुरस्ताद्धायुंषो भुङ्के मध्यतोऽवनीय इत्यांहर्मध्यमेन ह्यायुंषो भुङ्क उत्तरार्धेऽवनीय इत्यांहरुत्तमेन ह्यायुंषो भुङ्के वैश्वदेव्यामृचि

शुस्यमानायामवं नयति वैश्वदेव्यों वै प्रजाः प्रजास्वेवायुर्दधाति॥ (८) ध्रुवस्तस्मांदेव यज्ञस्यैकान्नचंत्वारिष्शचं॥

यज्ञेन वै देवाः सुंवर्गं लोकमांयन्तेंऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभंविष्यन्तीति ते संंवथ्सरेणं योपयित्वा सुंवर्गं लोकमायन्तमृषंय ऋतुग्रहैरेवान् प्राजांन्न्यदंतुग्रहा गृह्यन्ते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्ये द्वादंश गृह्यन्ते द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरस्य प्रज्ञांत्ये सह प्रंथमो गृंह्येते सहोत्तमौ तस्माद्द्वौद्वांवृतू उंभयतोमुखमृतुपात्रं भंवति कः (९)

हि तद्वेद यतं ऋतूनां मुखंमृतुना प्रेष्येति षद्गत्वं आह षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रींणात्यृतुभिरितिं चतुश्चतुंष्पद एव पुशून्प्रींणाति द्विः पुनेर्ऋतुनांह द्विपदं एव प्रींणात्यृतुना प्रेष्येति षद्भत्वं आहर्तुभिरितिं चृतुस्तस्मा चतुंष्पादः पृशवं ऋतूनुपं जीवन्ति द्विः (१०)

पुनंर्ऋतुनांह तस्मां द्विपादश्चतुंष्पदः पृशूनुपं जीवन्त्यृतुना प्रेष्येति षद्भत्वं आहर्तुभिरितिं चतुर्द्धिः पुनंर्ऋतुनांहाऋमंणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते सुवृर्गस्यं लोकस्य समध्ये नान्यौन्यमन् प्र पंद्येत् यद्न्यौऽन्यमंन् प्रपद्येतुर्ऋतुमन् प्र पंद्येतुर्तवो मोहुंकाः स्युः (११)

प्रसिंद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन प्र पंद्यते प्रसिंद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण तस्मांदादित्यः षण्मासो दक्षिणेनैति षडुत्तंरेणोपयामगृंहीतोऽसि सुर्सर्पोऽस्य १ हस्पत्याय त्वेत्याहास्तिं त्रयोदशो

मास् इत्यांहुस्तमेव तत्प्रींणाति॥ (१२)

सुवर्गाय वा एते लोकायं गृह्यन्ते यदंतुग्रहा ज्योतिरिन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नमृतुपात्रेणं गृह्णाति

ज्योतिरेवास्मां उपरिष्टाद्वधाति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या ओजोुभृतौ वा एतौ देवानां यदिन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नो गृह्यत ओर्ज एवावं रुन्धे वैश्वदेव शुंऋपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजा असावादित्यः शुक्रो यद्वैश्वदेव १ शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति तस्मादसावादित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्क्षदेति तस्माथ्सर्वं एव मन्यते मां प्रत्युदंगादितिं वैश्वदेव र श्रुंक्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेव र श्रुंक्रपात्रेणं गृह्णातिं प्रजास्वेव तेजों दधाति॥ (१४)

याति॥ (१४)

इन्द्रों मुरुद्धिः सांविद्येन् माध्यन्दिने सर्वने वृत्रमंहुन्यन्माध्यन्दिने सर्वने मरुत्वतीयां गृह्यन्ते वार्त्रघा एव ते यजमानस्य गृह्यन्ते तस्यं वृत्रं ज्ञ्चष्ठं ऋतवोंऽमुह्यन्थ्स ऋतुपात्रेणं मरुत्वतीयांनगृह्णात्ततो वै स ऋतून्प्राजांनाद्यदंतुपात्रेणं मरुत्वतीयां गृह्यन्तं ऋतूनां प्रज्ञात्ये वज्रं वा एतं यजमानो भ्रातृंव्याय प्र हंरति यन्मंरुत्वतीया उदेव प्रथमेनं (१५)

युच्छुति प्र हंरित द्वितीयेन स्तृणुते तृतीयेनायुंधं वा एतद्यजंमानः सङ्स्कुंरुते यन्मंरुत्वतीया धनुरेव प्रथमो ज्या द्वितीय इषुंस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि सृंजित द्वितीयेन विध्यंति तृतीयेनेन्द्रों वृत्र हत्वा पर्गं परावतंमगच्छुदपाराधमिति मन्यंमानः स हिरितोऽभवथ्स एतान्मंरुत्वतीयांनात्मस्परंणानपश्यत्तानंगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनाँस्पृणुतापानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनात्मस्परंणा वा एते यजंमानस्य गृह्यन्ते यन्मंरुत्वतीयाँः प्राणमेव प्रथमेनं स्पृणुतेऽपानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनेन्द्रों वृत्रमंहन्तं देवा अंब्रुवन्महान् वा अयमंभूद्यो वृत्रमविधीदिति तन्महेन्द्रस्यं महेन्द्रत्व स एतं मांहेन्द्रमुंद्धारमुदंहरत वृत्त हत्वान्यासुं देवतास्विध यन्मांहेन्द्रो गृह्यतं उद्धारमेव तं यजंमान उद्धरतेऽन्यासुं प्रजास्विधं शुक्रपात्रेणं गृह्णाति यजमानदेवत्यों वै माहेन्द्रस्तेजंः शुक्रो यन्माहेन्द्र श्रुंकपात्रेणं गृह्णाति यजंमान एव तेजों द्याति॥ (१७)

प्रथमनांगृहीत देवतांस्वृष्टविर्रमतिश्रा———[५] अदिंतिः पुत्रकांमा साध्येभ्यों देवेभ्यों ब्रह्मौदनमंपचत्तस्यां उच्छेषंणमददुस्तत्प्राश्ञाथ्सा तोंऽधत्त तस्यैं चत्वारं आदित्या अंजायन्त सा द्वितीयंमपचथ्सामंन्यतोच्छेषंणान्म इमें-

रेतों ऽधत्त तस्यै चत्वारं आदित्या अंजायन्त सा द्वितीयंमपचथ्सामन्यतोच्छेषंणान्म हुमैं-ऽज्ञत यदग्रे प्राशिष्यामीतो मे वसीया १ सो जिनष्यन्त इति साग्रे प्राश्ञाथ्सा रेतों ऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमंजायत सादित्येभ्यं एव (१८)

तृतीयंमपच्द्भोगांय म इद श्रान्तम्स्त्वित् तें ऽब्रुवन्वरं वृणामहै योऽतो जायांता अस्माक् स एकों ऽसद्यों उस्य प्रजायामृध्यांता अस्माक्म्भोगांय भवादिति ततो विवस्वानादित्यों ऽजायत् तस्य वा इयं प्रजा यन्मंनुष्यां स्तास्वेकं एवर्द्धो यो यजंते स

पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ६)

देवानाम्भोगांय भवति देवा वै यज्ञात् (१९)

रुद्रम्नतरांयुन्थ्स आंदित्यान्नवार्त्रमत् ते द्विंदेवृत्यांन्प्रापंद्यन्त् तान्न प्रति प्रायंच्छुन्तस्मादिष् वध्यं प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मांद्विदेवृत्येभ्य आदित्यो निर्गृद्यते यदुच्छेषंणादजांयन्त् तस्मांदुच्छेषंणादृद्यते तिसृभिंर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिंथुनमुल्बं गर्भो जुरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनं प्रावो वा एते यदांदित्य ऊर्ग्दिधं दुध्ना मध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पंशूनां मध्यता दंधाति श्वतातङ्क्षीन मध्यत्वाय तस्मादामा पृक्कं दुंहे पृशवो वा एते यदांदित्यः पंरिश्रित्यं गृह्णाति प्रतिरुध्येवास्मै पृश्न्नगृह्णाति पृशवो वा एते यदांदित्य एष रुद्रो यद्ग्निः पंरिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पृश्न्न-तर्दधाति (२१)

पृष वै विवंस्वानादित्यो यदुंपाश्शुसवंनः स एतमेव सोमपीथं परि शय आ तृंतीयसवनाद्विवंस्व आदित्येष ते सोमपीथ इत्यांह् विवंस्वन्तमेवाऽऽदित्यश् सोमपीथेन् समंध्यति या दिव्या वृष्टिस्तयां त्वा श्रीणामीति वृष्टिंकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिंमेवावं रुन्धे यदिं ताजक्प्रस्कन्देद्वर्षुंकः पूर्जन्यः स्याद्यदिं चिरमवंर्षुको न सांदयत्यसंन्नाद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्भ्याद्वद्धं प्रजा अन्ववंसृजेन्न हुत्वान्वींक्षेत् यद्नविक्षेत् चक्षुंरस्य प्रमायुंकश् स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

अन्तर्याम्पात्रेणं सावित्रमांग्रयणाद्गृंह्णाति प्रजापंतिर्वा एष यदांग्रयणः प्रजानां प्रजनंनाय न सादयत्यसंन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्गरोति यदनुवषद्भुर्याद्रुद्धं प्रजा अन्ववंसृजेदेष वै गांयत्रो देवानां यथ्संवितेष गांयत्रिये लोके गृंह्यते यदांग्रयणो यदंन्तर्यामपात्रेणं सावित्रमांग्रयणाद्गृह्णाति स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति विश्वे (२३)

देवास्तृतीय् सर्वनं नोदंयच्छुन्ते संवितारं प्रातःसवनभाग् सन्तं तृतीयसवनम्भि पर्यणयन्ततो व ते तृतीय् सर्वनमुदंयच्छुन्यत्तृतीयसवने सांवित्रो गृह्यते तृतीयस्य सर्वनस्योद्यत्यै सवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशाँद्गृह्णाति वैश्वदेव्यो व प्रजा वैश्वदेवः कुलशाः सविता प्रसवानांमीशे यथ्संवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशाँद्गृह्णाति सवितृप्रंसूत पुवास्मै प्रजाः प्र (२४)

जुनुयति सोमे सोमंम्भि गृंह्णाति रेतं एव तद्दंधाति सुशर्मांसि सुप्रतिष्ठान इत्यांह सोमे हि सोमंमभिगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा अपि ग्रहें मनुष्यैंभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते

सुशर्मांसि सुप्रतिष्ठान इत्यांह मनुष्येंभ्य एवैतेनं करोति बृहदित्यांह देवेभ्यं एवैतेनं करोति नम् इत्यांह पितृभ्यं एवैतेनं करोत्येतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं एवैन् सर्वांभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वंभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्यांह वैश्वदेवो ह्यंषः॥ (२५)

प्राणो वा एष यदुंपा १ शुर्यदुंपा १ शुपात्रेणं प्रथमश्चौत्तमश्च ग्रहौं गृह्येतौं प्राणमेवानुं प्रयन्तिं प्राणमनूर्यन्ति प्रजापंतिर्वा एष यदौग्रयणः प्राण उंपा १ शुः पत्नीः प्रजाः प्र जनयन्ति

यदुंपा रशुपात्रेण पालीवतमाँग्रयणाद्गृह्णाति प्रजानाँ प्रजननाय तस्माँत्प्राणं प्रजा अनु प्रजायन्ते देवा वा इतइंतः पत्नीः सुवर्गम् (२६) लोकमंजिगा रसुन्ते सुवर्गं लोकं न प्राजानन्त एतं पालीवतमंपश्यन्तमंगृह्णत् ततो वै ते

स्त्रीभ्यो गृह्यमांणस्तं घृतं वर्ज्ञं कृत्वाघ्नन्तं निरिन्द्रियं भूतमंगृह्नन्तस्माध्स्रियो निरिन्द्रिया अदांयादीरिपं पापात्पुर्स उपंस्तितरम् (२७)

वदन्ति यद् घृतेनं पात्रीवतः श्रीणाति वर्ज्ञेणैवैनं वर्शे कृत्वा गृह्णात्युपयामगृहीतोऽसीत्यहियं वा उपयामस्तस्मादिमां प्रजा अन प्र जायन्ते बहस्पतिसतस्य त इत्याह

सुंवर्गं लोकं प्राजानन् यत्पाँ बीवतो गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्य प्रजात्ये स सोमो नातिष्ठत

ऽसीत्याहेयं वा उपयामस्तस्मादिमां प्रजा अनु प्र जायन्ते बृह्स्पतिस्तस्य त इत्याह् ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिब्रह्मणैवास्मैं प्रजाः प्र जनयतीन्दो इत्याह् रेतो वा इन्दू रेतं एव तद्देधातीन्द्रियाव् इति (२८)

आहु प्रजा वा इंन्ड्रियं प्रजा एवास्मै प्र जंनयत्यग्ना(३) इत्यांहाग्निर्वे रेतोधाः पत्नीव इत्यांह मिथुनत्वायं सजूर्देवेन त्वष्ट्रा सोमं पिबेत्यांह त्वष्टा वै पंशूनां मिथुनानार्र रूपकृद्रूपमेव पृशुषुं दधाति देवा वै त्वष्टांरमजिघारसम्थ्स पत्नीः प्रापंद्यत् तं न प्रति प्रायंच्छुन्तस्मादपि (२९)

वध्यं प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मौत्पात्नीवृते त्वष्ट्रेऽपिं गृह्यते न सांदय्त्यसंन्नाृद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्भुर्याद्रुद्धं प्रजा अन्ववंसृजेद्यन्नानुंवषद्भुर्यादशौन्तम्ग्रीथ्स

पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ६)

सींद (३०)

नेष्टः पत्नीमुदान्येत्यांहाग्नीदेव नेष्टरि रेतो दर्धाति नेष्टा पत्नियामुद्गात्रा सं ख्यांपयित प्रजापंतिर्वा एष यदुंद्गाता प्रजानां प्रजनंनायाप उप प्र वर्तयित रेतं एव तथ्सिश्चत्यूरुणोप प्र वर्तयत्यूरुणा हि रेतंः सिच्यते नग्नं कृत्योरुमुप प्र वर्तयित यदा हि नग्न ऊरुर्भवृत्यर्थ मिथुनी भवतोऽथ रेतंः सिच्यतेऽथं प्रजाः प्र जांयन्ते॥ (३१)

पर्वाः स्वर्गम्पंस्तितरमिद्रियाव इत्यपि सीद मिथुन्यंशे चे॥———[८] इन्द्रों वृत्रमंहुन्तस्यं शीर्षकपालमुदौँ ज्ञथ्स द्रोणकलुशों ऽभवृत्तस्माथ्सोम्ः समस्त्रवथ्स हारियोजनों ऽभवृत्तं व्यंचिकिथ्सञ्जहवानी(३) मा हौषा(३) मिति सो-

समस्रवृज्य हारियाज्ञनाऽमवृत्त व्याचाकव्यस्रभुहवाना(३) मा हापा(३) मात् सा-ऽमन्यत् यद्धोष्याम्याम् होष्याम् यत्र होष्यामि यज्ञवेश्चसं करिष्यामीति तमंप्रियत्

होतु र सौं ऽग्निरंब्रवी न मय्याम र हो प्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२) तर शृतं भूतमंजुहोद्यद्धानाभिर्हारियोजन र श्रीणातिं शृतत्वायं शृतमेवैनं भूतं जुंहोति बह्वीभिः श्रीणात्येतावंतीरेवास्यामुष्मिं होके कांमुदुर्घा भवन्त्यथो खल्वांहरेता वा इन्द्रंस्य

पृष्ठनंयः कामदुघा यद्धारियोजनीरिति तस्माँद्वहीभिः श्रीणीयाद्यसामे वा इन्द्रंस्य हरी सोमपानौ तयौः परिधयं आधानं यदप्रहत्य परिधीञ्जंहुयाद्न्तराधानाभ्याम् (३३) घासं प्र यंच्छेत्प्रहृत्यं परिधीञ्जंहोति निराधानाभ्यामेव घासं प्र यंच्छत्युन्नेता जुंहोति यातयांमेव ह्यंतर्ह्यंध्वर्यः स्वगाकृतो यदंध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमुक्तं पुनर्युनिक्तं ताद्दोव

यातयामव हातरहाध्वयुः स्वृगाकृता यदध्वयुज्जहुयाद्यया विमुक्त पुनयुनाक्त ताहग्व तच्छीर्षत्रिधिनिधायं जुहोति शीर्षतो हि स समर्भवद्विक्रम्यं जुहोति विक्रम्य हीन्द्रों वृत्रमह्न्थ्समृद्धौ पृशवो वै हारियोजनीर्यथ्मिम्भिन्द्यादल्पाः (३४) एनं पशवो भुञ्जन्त उपं तिष्ठेरन्यन्न संस्भिन्द्याद्वहवं एनं पशवोऽभुंञ्जन्त उपं

पुन् पुश्रवा मुझन्त उप तिष्ठर्न्यन्न साम्मन्द्याद्वहव एन पुश्रवाऽमुझन्त उप तिष्ठेर्न्मनंसा सम्बाधत उभयंं करोति बहुवं एवैनं पुश्रवों भुझन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युपह्विमेच्छन्ते य एव तत्रं सोमपीथस्तमेवावं रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वंपति पुश्रवो वा उत्तरवेदिः पुश्रवों हारियोजनीः पृशुष्वेव पृशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥ (३५)

अश्रीणावृत्तरांधानान्यामल्याः स्थापयन्ति॥————[९] ग्रहान् वा अनुं प्रजाः पृशवः प्र जांयन्त उपाङ्श्वन्तर्यामावंजावयः शुक्रामृन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकेशफा आदित्यग्रहं गावं आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावंः पशूनां पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ६) 7 भूयिष्ठा यत् त्रिरुंपा ५ शु १ हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्भौ त्रीनृजा जनयृत्यथावयो भूयंसीः पिता

वा एष यदाँग्रयणः पुत्रः कलशो यदाँग्रयण उपदस्यैत्कलशाँद्गृह्णीयाद्यथां पिता (३६)
पत्रं क्षित उपधावंति तादगेव तद्यत्कलशं उपदस्येदाग्रयणादेह्णीयाद्यथां पत्रः पितरं

पुत्रं क्षित उपधावित ताहगेव तद्यत्कलशं उपदस्येदाग्रयणाहृह्णीयाद्यथां पुत्रः पितरं क्षित उपधावित ताहगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य यदाँग्रयणो यद्गहों वा कलशों वोपदस्येदाग्रयणाहृह्णीयादात्मनं एवाधि यज्ञं निष्करोत्यविज्ञातो वा एष गृह्यते यदाँग्रयणः स्थाल्या गृह्णातिं वाय्व्येन जुहोति तस्मात् (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावंभृथमवं यन्ति पराँ स्थालीरस्यन्त्युद्वांयव्यांनि हरन्ति तस्माध्य्ययं जातां पराँस्यन्त्युत्पुमार्ंसर हरन्ति यत्पुंरोरुचमाह् यथा वस्यंस आहरंति ताहगेव तद्यद्वहं गृह्णाति यथा वस्यंस आहत्य प्राहं ताहगेव तद्यध्सादयंति यथा वस्यंस उपनिधायांपुक्रामंति ताहगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्रा यज्ञंषा क्रियते शिथिलं तद्यहचा तद्दृढं पुरस्तांदुपयामा यज्ञंषा गृह्मन्त उपरिष्टादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

यथां पिता तस्मांदपुकामंति ताहग्रेव तद्यदृष्टादंश च॥—————————————[१०]
प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्तेऽसुमेव तैर्लोकम्भि

जंयित परांिक हांसी लोको यानि पुनेः प्रयुज्यन्तं इममेव तैर्लोकम्भि जंयित पुनेःपुनिरव ह्यंयं लोकः प्रान्यािन पात्रांिण युज्यन्ते नान्यािन यािने पराचीनांिन प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः पर्रा भवन्ति यािन पुनेः (३९)

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः पुन्रा भंवन्ति प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वारण्याः पृशवोऽरण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते तान्यनुं ग्राम्याः पृशवो ग्रामंमुपावंयन्ति यो वै ग्रहांणां निदानं वेदं निदानंवान्भवत्याज्यमित्युक्थं तद्वै ग्रहांणां निदानं यदुंपा श्र् शश्सेति तत् (४०)

उपार्श्वन्तर्यामयोर्यदुचैस्तिदितेरेषां ग्रहाणामेतद्वै ग्रहाणां निदानं य एवं वेदे निदानंबान्भवित यो वै ग्रहाणां मिथुनं वेद् प्र प्रजयां पृशुभिंमिथुनैर्जायते स्थालीभिर्न्थे ग्रहां गृह्यन्ते वाय्व्यैर्न्य एतद्वै ग्रहाणां मिथुनं य एवं वेद् प्र प्रजयां पृशुभिंमिथुनैर्जायत् इन्द्रस्त्वष्टुः सोमंमभी्षहांपिब्थ्स विष्वङ्कं (४१)

व्यांच्छ्रिथ्स आत्मन्नारमंण् नाविन्द्थ्स एतानंनुसव्नं पुरोडाशांनपश्यत्तां निरंवप्तैर्वे

स आत्मन्नारमणमकुरुत तस्मादनुसवनं पुरोडाशा निरुप्यन्ते तस्मादनुसवनं पुरोडाशानां प्राश्जीयादात्मन्नेवारमंणं कुरुते नैन् सोमोऽति पवते ब्रह्मवादिनो वदन्ति नर्चा न यर्जुषा पुङ्किराँप्यतेऽथ् किं युज्ञस्यं पाङ्कत्वमितिं धानाः केरुम्भः परिवापः पुरोडाशः पयस्यां तेनं पङ्किराँप्यते तद्यज्ञस्यं पाङ्कत्वम्॥ (४२)

भवन्ति यानि पुनः शश्संति तद्विष्वङ्किश्चतुर्दश च॥ -[88] इन्द्रों वृत्रायाऽऽयुर्वे युज्ञेनं सुवर्गायेन्द्रों मुरुद्धिरिदितरन्तर्यामपात्रेणं प्राण उंपारशुपात्रेणेन्द्रों वृत्रमंहन्तस्य ग्रहान् वै प्रान्यान्येकांदश॥११॥

इन्द्रों वृत्राय पुनंर्ऋतुनांह मिथुनं पशवो नेष्टः पत्नीमुपाङ्श्वन्तर्यामयोर्द्विचंत्वारिरशत्॥४२॥ इन्द्रों वृत्रायं पाङ्कत्वम्॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे पश्चमः प्रश्नः समाप्तः॥६-५॥